

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยรพระราชการและค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจั้ดหารรถประจำตำแหน่ง

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นส่วนราชการที่มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการที่จำเป็นจะต้องจัดให้มีรถราชการเพื่อใช้ในราชการของสำนักงานอัยการสูงสุด และเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานของข้าราชการฝ่ายอัยการ ประกอบกับเพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และดูแลรถราชการ สมควรที่สำนักงานอัยการสูงสุดจะได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจั้ดหารรถประจำตำแหน่งด้วย จึงเป็นการสมควรให้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรพระราชการและค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจั้ดหารรถประจำตำแหน่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอัยการจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยรพระราชการและค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจั้ดหารรถประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“รถราชการ” หมายความว่า รถประจำตำแหน่ง รถรับรอง และรถส่วนกลาง

“รถประจำตำแหน่ง” หมายความว่า รถยนต์ที่สำนักงานจัดให้แก่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตามบัญชีหมายเลข ๑ ส่วนที่ ๑ ท้ายระเบียบนี้

“รถรับรอง” หมายความว่า รถยนต์ที่สำนักงานจัดไว้เพื่อเข้าร่วมขบวน หรือเป็นพาหนะรับรองบุคคลสำคัญตามบัญชีหมายเลข ๑ ส่วนที่ ๒ ท้ายระเบียบนี้

“รถส่วนกลาง” หมายความว่า รถยนต์ รถยนต์นั่งกันกระสุน หรือรถจักรยานยนต์ที่สำนักงานจัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของสำนักงาน หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามบัญชีหมายเลข ๑ ส่วนที่ ๓ ท้ายระเบียบนี้

“ค่าตอบแทนหมาจ่ายแทนการจั้ดหารรถประจำตำแหน่ง” หมายความว่า เงินที่จ่ายตอบแทนหมาจ่ายแทนการจั้ดหารรถประจำตำแหน่งให้แก่ผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานอัยการสูงสุด

“สำนักงานภายใน” หมายความว่า สำนักงานภายในตามประกาศ ก.อ. ซึ่งได้รับการจัดสรรรถราชการ

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า อัยการสูงสุด หรืออธิบดีอัยการภาค

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุด

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และให้หมายรวมถึงลูกจ้าง และพนักงานราชการ

“ผู้กลั่นกรองงาน” หมายความว่า อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสำนักงานให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้กลั่นกรองงาน

“ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ข้อ ๔ ให้อัยการสูงสุด มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

ตราเครื่องหมายและอักษรชื่อรถราชการ

ข้อ ๖ รถส่วนกลางทุกคันให้มีตราเครื่องหมายประจำของสำนักงานอัยการสูงสุดขนาดกว้างหรือยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร และอักษรชื่อเต็ม “สำนักงานอัยการสูงสุด” ขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร ไว้ด้านข้างนอกรถทั้งสองข้าง ยกเว้นรถยนต์นั่งกันกระสุน

สำหรับรถจักรยานยนต์ ขนาดของตราเครื่องหมายและอักษรชื่อเต็ม “สำนักงานอัยการสูงสุด” ให้ลดลงตามส่วน

ตราเครื่องหมายและอักษรชื่อตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ใช้สติกเกอร์หรือพันด้วยสีขาว เว้นแต่ใช้สีขาวแล้วมองเห็นได้ไม่ชัดเจนให้ใช้สีอื่นแทน ในกรณีที่มีการจำหน่ายรถส่วนกลางให้สำนักงานภายในลบหรือทำลายตราเครื่องหมายและอักษรแสดงชื่อสังกัดของสำนักงานอัยการสูงสุดออกทั้งหมดก่อนที่จะส่งมอบรถส่วนกลางให้บุคคลอื่น

สำนักงานภายในใดมีเหตุผลและความจำเป็นซึ่งเห็นว่า การมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของสำนักงานอัยการสูงสุดไว้ด้านข้างนอกรถ อาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงาน ให้ขออนุมัติอัยการสูงสุด เพื่อขอยกเว้นการมีตราเครื่องหมายและชื่อสำนักงานอัยการสูงสุด

หมวด ๒

การจัดหารถราชการ

ข้อ ๗ ให้จัดหารถประจำตำแหน่งแก่อัยการสูงสุดจำนวน ๑ คัน ตามบัญชีหมายเลข ๑ ส่วนที่ ๑ ทำระเบียบนี้

ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกเหนือจากวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการ
จัดการประจำตำแหน่ง ตามข้อ ๓๐ เว้นแต่ในกรณีมีความจำเป็นและความเหมาะสมเป็นพิเศษ
อัยการสูงสุดอาจมีคำสั่งให้ใช้รถประจำตำแหน่ง

ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งหรือได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการ
รถประจำตำแหน่งและไปดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่งของรัฐวิสาหกิจ
หรือได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งของรัฐวิสาหกิจด้วย ให้ข้าราชการผู้นั้น
เลือกใช้รถประจำตำแหน่งหรือรับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งทางใดทางหนึ่ง
ได้เพียงตำแหน่งเดียว

รถประจำตำแหน่งซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี และรถส่วนกลางซึ่งมีอายุ
การใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดการคันใหม่ทดแทนคันเก่าได้

ในกรณีรถประจำตำแหน่งหรือรถส่วนกลางที่ได้รับความเสียหายต้องเสียค่าซ่อมสูง
หรือประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มค่างับค่าซ่อม หรือเมื่อซ่อมแล้วไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้โดยปลอดภัย
หรือไม่อาจใช้งานได้ตามปกติ ไม่อยู่ในบังคับของระยะเวลาดังกล่าว

ความในวรรคสี่และวรรคห้าไม่ใช้บังคับกับรถรับรอง โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของอัยการสูงสุด
ที่จะพิจารณาตามความจำเป็นเหมาะสม

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการว่าด้วยราชการสำนักงานอัยการสูงสุด เรียกโดยย่อว่า “กร.อส.”
ประกอบด้วย

- (๑) อัยการสูงสุด หรือรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ตรวจการอัยการที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๓) อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ เป็นกรรมการ
- (๔) อธิบดีอัยการ สำนักงานที่ปรึกษาทนายความ เป็นกรรมการ
- (๕) อธิบดีอัยการ สำนักงานนโยบาย ยุทธศาสตร์ และงบประมาณ เป็นกรรมการ
- (๖) อัยการพิเศษฝ่ายงบประมาณ เป็นกรรมการ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการและเลขานุการ
ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลางและผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพย์สิน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
ให้ กร.อส. มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และตามที่อัยการสูงสุดมอบหมาย
ข้อ ๙ ขนาดมาตรฐานราชการให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบนี้
การกำหนดราคามาตรฐานราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ กร.อส. เป็นผู้พิจารณาโดยคำนึง
ถึงราคามาตรฐานของทางราชการ แล้วเสนออัยการสูงสุดเพื่ออนุมัติ

ให้สำนักงานจัดการราชการโดยการซื้อ การเช่า หรือการเช่าซื้อ

ในกรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจจัดการตามราคาตามวรรคสองได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของอัยการ
สูงสุดที่จะพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

หมวด ๓
การใช้รถราชการ

ข้อ ๑๐ รถประจำตำแหน่ง ให้ใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่ หรือที่ได้รับมอบหมายโดยชอบ หรืองานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่ หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อเดินทางไปกลับระหว่างที่พัก และสถานที่ที่ปฏิบัติราชการ และเพื่อการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งได้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ใช้รถประจำตำแหน่ง ให้ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งนั้นคืนรถให้แก่สำนักงาน ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่ใช้รถประจำตำแหน่ง

ข้อ ๑๒ รถรับรอง ให้ใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือจัดไว้เพื่อเข้าร่วมขบวนหรือเป็นพาหนะรับรองบุคคลสำคัญ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้และให้ยืมรถรับรอง

ข้อ ๑๓ เว้นแต่อัยการสูงสุดจะกำหนดเป็นอย่างอื่น รถส่วนกลางให้ใช้หรือให้ยืมเพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของสำนักงานหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของสำนักงาน

(๒) เพื่อกิจการที่เป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับราชการ และการกุศลสาธารณะ งานสาธารณประโยชน์ งานสวัสดิการของข้าราชการในสำนักงาน

ใบอนุญาตใช้รถส่วนกลาง ให้ใช้ตามแบบที่สำนักงานกำหนด

การใช้รถส่วนกลางที่เป็นรถยนต์นั่งกันกระสุน ให้หัวหน้าสำนักงานภายในปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบว่าด้วยการนั้น ในกรณีจำเป็นให้สำนักงานออกหลักเกณฑ์การจัดหา การใช้รถ การเก็บรักษา และการอื่นใดอันจำเป็นเพื่อใช้กับรถยนต์นั่งกันกระสุนด้วย

ข้อ ๑๔ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบในราชการของสำนักบริหารกลาง หรือสำนักงานภายใน ดังนี้

(๑) อัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางทุกกรณี

(๒) อธิบดีอัยการภาคเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๓) หัวหน้าสำนักงานภายในเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๔) ผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้ใช้รถส่วนกลางในเขตกรุงเทพมหานคร เว้นแต่กรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเวลาราชการ หรือกรณีขอใช้รถส่วนกลางนอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต

ข้อ ๑๕ ให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตให้สำนักงานภายในอื่น ยืมรถส่วนกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ข้อ ๑๖ การยืมใช้รถส่วนบุคคลเพื่อกิจการตามข้อ ๑๓ ผู้ยืมจะต้องทำเป็นหนังสือขอยืม และจะต้องได้รับใบอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๕ ก่อนทุกครั้ง

ข้อ ๑๗ กรณีที่พนักงานขับรถไม่มี หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หัวหน้าสำนักงาน ภายใน อาจมอบหมายให้ข้าราชการของสำนักงานภายในนั้น ๆ เป็นผู้ขับรถได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความสามารถและประสบการณ์ในการขับรถของผู้นั้น และจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้น ตามกฎหมาย

สำหรับสำนักงานภายในที่อยู่ในพื้นที่ของจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และสำนักงานอัยการจังหวัดนาทวี กรณีที่พนักงานขับรถไม่มี หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเพื่อความปลอดภัยในร่างกาย ชีวิตของข้าราชการ และทรัพย์สินของทางราชการ หัวหน้าสำนักงานภายในอาจมอบหมายให้ข้าราชการหรือบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นผู้ขับรถได้ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความสามารถและประสบการณ์ในการขับรถของผู้นั้น และจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้นตามกฎหมาย

ข้อ ๑๘ ให้หัวหน้าสำนักงานภายในมีหน้าที่ควบคุมการใช้ และการดูแลรักษารถส่วนบุคคล โดยให้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานราชการนั้น ๆ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมรถได้ตามที่ เห็นสมควร

เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ควบคุมการใช้ การเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง การซ่อมบำรุง การจัดหาอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย และการดูแลรักษารถส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

ข้อ ๑๙ ให้สำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุดจัดทำบัญชีรถราชการแยกประเภท เป็นรถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล รถรับรอง รวมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาและการจำหน่าย จ่ายโอนรถราชการตามแบบที่สำนักงานกำหนด

การเปลี่ยนแปลงประเภทรถราชการตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็น ให้เปลี่ยนแปลงได้ โดยให้ผู้อำนวยการเสนอเรื่องต่อ กร.อส. เพื่อพิจารณาให้เปลี่ยนแปลงเป็นรถรับรอง หรือรถส่วนบุคคล และให้สำนักงานจัดสรรเพื่อทดแทนรถรับรอง หรือรถส่วนบุคคลที่มีอายุการใช้งานเกิน ๕ ปี หรือจัดสรรเพื่อทดแทนรถรับรอง หรือรถส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายต้องเสียค่าซ่อมสูง หรือประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มค่ากับค่าซ่อม หรือเมื่อซ่อมแล้วไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้โดยปลอดภัย หรือไม่อาจใช้งานได้ตามปกติ แล้วเสนออัยการสูงสุดเพื่ออนุมัติ

หมวด ๔

การเก็บรักษาและซ่อมบำรุงรถราชการ

ข้อ ๒๐ การเก็บรักษาประจำตำแหน่งให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง

ข้อ ๒๑ การเก็บรักษารถส่วนบุคคล และรถรับรอง ให้อยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของสำนักงานภายใน โดยให้เก็บรักษาในสถานที่เก็บ หรือบริเวณของหน่วยงานราชการนั้น โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยด้วย

หากสถานที่เก็บหรือบริเวณของหน่วยงานราชการไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ หรือมีราชการจำเป็นและเร่งด่วน ให้หัวหน้าสำนักงานภายในพิจารณาสถานที่อื่นเป็นสถานที่เก็บรถส่วนบุคคล และรถรับรองเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราว โดยให้คำนึงถึงความมั่นคงและปลอดภัยของสถานที่นั้น ทั้งนี้ ให้รายงานพร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็นและรายละเอียดของสถานที่ที่จะนำรถส่วนบุคคลและรถรับรองไปเก็บรักษา ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีความปลอดภัยเพียงพอ ต่อหัวหน้าส่วนราชการในโอกาสแรกที่อาจจะกระทำได้

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานขับรถหรือผู้ขับรถตามข้อ ๑๗ นำรถส่วนบุคคลเข้าเก็บในสถานที่เก็บทันทีที่เสร็จสิ้นการใช้รถแล้ว โดยให้ใช้อุปกรณ์รักษาความปลอดภัยทุกชนิดที่มีอยู่และส่งมอบกุญแจรถให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมรถ

ในกรณีที่การใช้รถได้เสร็จสิ้นลงภายหลังเวลาราชการและไม่สามารถส่งมอบกุญแจรถให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมรถได้ ให้ส่งมอบแก่ผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นกรณีไป หากไม่มีผู้รับมอบกุญแจรถดังกล่าว ให้พนักงานขับรถหรือผู้ขับรถตามข้อ ๑๗ เก็บรักษากุญแจรถนั้นไว้ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ และให้รีบส่งมอบผู้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในโอกาสแรกที่พึงกระทำได้

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นแก่รถส่วนบุคคลหรือรถรับรองในระหว่างการเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราว ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาเยี่ยงวิญญูชนจะพึงสงวนรักษาทรัพย์สินของตนเองแล้ว และการสูญหายหรือเสียหายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เก็บรักษา แต่หากการสูญหายหรือเสียหายนั้น เกิดขึ้นเนื่องจากการนำไปใช้ในการอื่น ให้ผู้อื่นใช้ หรือนำไปเก็บไว้ ณ ที่ที่มีได้รับอนุญาต ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบทุกกรณีแม้ว่าจะเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรความสูญหายหรือเสียหายก็จะเกิดแก่รถส่วนบุคคลหรือรถรับรองคันนั้น

ข้อ ๒๔ เมื่อเกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรีบรายงานให้สำนักงานทราบทันที กรณีที่มีได้เป็นผู้ใช้รถเองหรือไม่สามารถจะรายงานเองได้ ให้พนักงานขับรถรีบรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีเมื่อเกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นแก่รถส่วนบุคคลหรือรถรับรอง ให้พนักงานขับรถหรือผู้ขับรถตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง หรือผู้มอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้ขับรถตามข้อ ๑๗ วรรคสอง ทำรายงานเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอัยการสูงสุดเพื่อทราบและพิจารณา

การรายงานกรณีรถราชการสูญหายหรือเสียหายให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น ให้รายงานตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๕ ให้สำนักงานภายในจัดทำประกันภัยรถราชการได้ โดยกำหนดให้เป็นประกันภัยรถยนต์ประเภทที่ ๓ ที่คุ้มครองผู้ขับขี่และผู้โดยสารด้วย หรือประเภทอื่นในลักษณะเดียวกันตามที่สำนักงานกำหนด

ในกรณีที่ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งประสงค์จะให้สำนักงานภายในทำประกันภัยรถประจำตำแหน่งประเภทที่ ๑ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบค่าเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัย

นอกจากสำนักงานจะกำหนดเป็นอย่างอื่น การทำประกันภัยตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการสำหรับรถราชการที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือหัวหน้าสำนักงานภายในสำหรับรถราชการที่อยู่ในจังหวัดอื่น แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้รับประกันภัยจากบริษัทประกันภัยรถยนต์ตามกฎหมาย

เงินค่าเบี้ยประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่รถประจำตำแหน่งสูญหายหรือเสียหายเป็นรถที่ได้ทำสัญญาประกันภัยไว้ตามข้อ ๒๕ วรรคสอง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่นอกเหนือจากที่สำนักงานภายในได้รับตามสัญญาประกันภัยเฉพาะกรณีที่การสูญหายหรือเสียหายนั้นเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเท่านั้น แต่ถ้การสูญหายหรือเสียหายนั้นเกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งอนุญาตให้บุคคลอื่นนำรถประจำตำแหน่งไปใช้นอกเหนือจากหน้าที่ปกติประจำ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แม้การสูญหายหรือเสียหายนั้นเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรการสูญหายหรือเสียหายก็เกิดขึ้นแก่รถคันนั้นอยู่นั่นเอง

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่รถราชการสูญหายหรือเสียหายให้นำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่รถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรอง และอยู่ในระหว่างที่ดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่รถดังกล่าว หากส่วนราชการมีความจำเป็นต้องใช้รถคันนั้น ให้ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าสำนักงานภายในรายงานขออนุมัติซ่อมรถคันนั้นต่ออัยการสูงสุด หรืออธิบดีอัยการภาค แล้วแต่กรณี โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณไปก่อนได้

ข้อ ๒๘ สำนักงานภายในมีหน้าที่รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรอง ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ดีอยู่เสมอ ทั้งนี้ มิให้มีมลพิษ และระดับเสียงจากท่อไอเสียเกินระดับมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด และให้จัดทำสมุดรายการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรอง แต่ละคันตามแบบที่สำนักงานกำหนด และให้ส่งสำเนารายการซ่อมบำรุงไปยังสำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุด อย่างน้อยปีละครั้ง

ให้สำนักงานจัดการราชการอื่นให้แก่ข้าราชการที่ใช้รถประจำตำแหน่งในระหว่างการซ่อมบำรุงหรือมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจใช้รถประจำตำแหน่งได้เป็นการชั่วคราว

หมวด ๕
การเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิงรถราชการ

ข้อ ๒๙ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งเป็นผู้จ่ายค่าเชื้อเพลิงเอง เว้นแต่การนำรถไปใช้ในราชการในพื้นที่นอกเหนือไปจากพื้นที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ปกติประจำ ให้เบิกจ่ายเชื้อเพลิงหรือเบิกค่าเชื้อเพลิงได้ตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ หัวหน้าส่วนราชการต้องรับรองทุกครั้งว่าได้มีการนำรถประจำตำแหน่งไปใช้ในกรณีดังกล่าวจริง

รถส่วนกลาง รถรับรอง ให้เบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิงจากเงินงบประมาณ

หมวด ๖
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง

ข้อ ๓๐ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ดำรงตำแหน่งตามบัญชีท้ายหมายเลข ๒ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง โดยให้เบิกจ่ายอัตราค่าตอบแทนตามบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายระเบียบนี้

ผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งผู้ไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งในหลายอัตรา ให้ได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าเพียงอัตราเดียว

ข้อ ๓๑ การเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินเดือนข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ให้เบิกจ่ายได้ตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง

ข้อ ๓๒ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งและได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งแล้ว ให้จัดหารถยนต์ส่วนตัวมาใช้ในการปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายอัยการผู้นั้นให้เหมาะสมกับเกียรติและฐานะตำแหน่งราชการที่ดำรงอยู่

ข้อ ๓๓ ผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง จะนำรถราชการไปใช้มิได้ หากนำไปใช้ให้ถือเป็นความผิดวินัย เว้นแต่การใช้รถส่วนกลางเพื่อกิจการตามข้อ ๑๓ หรือกรณีการเดินทางไปเป็นหมู่คณะเพื่อการที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและเพื่อสังคม

ข้อ ๓๔ กรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งได้รับคำสั่งให้เดินทางไปราชการชั่วคราว ให้ผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการ รวมทั้งมีสิทธิขออนุมัติใช้รถส่วนกลางเป็นพาหนะเดินทางไปราชการได้

หมวด ๗
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๕ ผู้ใดกระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือกระทำโดยมีเจตนาทุจริต ปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตามที่กำหนด ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๓๖ รดยนต์ซึ่งสำนักงานภายในได้มาโดยมิได้จัดหาจากงบประมาณของสำนักงาน ถ้าหัวหน้าสำนักงานภายในประสงค์จะให้รดยนต์ดังกล่าวเป็นรตราชการตามระเบียบนี้ ให้เสนอเรื่องผ่านสำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเสนอ กร.อส. พิจารณา ถ้า กร.อส. เห็นว่ารดยนต์คันดังกล่าวจะเป็นภาระแก่สำนักงาน ให้ กร.อส. พิจารณาไม่รับเป็นรตราชการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ กร.อส. รับรดยนต์ตามวรรคหนึ่งเป็นรตราชการ ให้รดยนต์คันดังกล่าวเป็นรตราชการของสำนักงานภายในนั้น

ข้อ ๓๗ ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจออกคำสั่ง เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหน้าที่ของพนักงานขับรดยนต์ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๘ อัยการอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการจังหวัดที่ได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งในอัตรา ๔๑,๐๐๐ บาท อยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ คงให้ได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งในอัตรา ๔๑,๐๐๐ บาท ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากราชการ

ข้อ ๓๙ ผู้ที่ใช้รถประจำตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิใช้รถประจำตำแหน่งนั้นต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๔๐ ข้าราชการอัยการผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ข้าราชการอัยการผู้นั้นได้รับค่าตอบแทนในอัตราเดิมตามระเบียบนี้ต่อไป เว้นแต่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีสิทธิจะได้รับค่าตอบแทนเพิ่มตามระเบียบนี้เฉพาะในส่วนค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้นให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๔๑ ค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง ตามบัญชีหมายเลข ๒ ลำดับที่ ๓ (๒) (๓) และลำดับที่ ๗ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๔๒ ข้าราชการอัยการที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุดรับผิดชอบงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายจังหวัดตามวาระ แต่ได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่น และก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ก.อ.ได้มีมติให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ก่อกองงานที่มีอาวุโสลำดับที่ ๑ รองจากอัยการจังหวัด ให้ได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง ตามบัญชีหมายเลข ๒ ลำดับที่ ๗ (๑) โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด

ขนาดมาตรฐานรถราชการสำนักงานอัยการสูงสุด

ส่วนที่ ๑

ขนาดมาตรฐานรถประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

ลำดับที่	ตำแหน่ง	ขนาดปริมาตร กระบอกสูบ	หมายเหตุ
๑.	อัยการสูงสุด	ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี	
๒.	รองอัยการสูงสุด	ไม่เกิน ๒,๔๐๐ ซีซี	

ส่วนที่ ๒

ขนาดมาตรฐานรถรับรอง

ลำดับที่	ประเภท	ขนาดปริมาตร กระบอกสูบ	หมายเหตุ
๑.	รถนั่งเก๋ง	ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี	
๒.	รถโดยสารขนาดไม่เกิน ๑๒ ที่นั่ง	ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี	
๓.	รถแวนตรวจการขับเคลื่อน ๔ ล้อ	ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซีซี	

ส่วนที่ ๓
ขนาดมาตรฐานรถส่วนกลาง

ลำดับที่	ประเภท	ขนาดปริมาตร กระบอกสูบ	หมายเหตุ
๑	รถนั่งแก่ง	ไม่เกิน ๑,๖๐๐ ซีซี	
๒	รถโดยสารขนาด ๙ ที่นั่ง - เครื่องยนต์ดีเซล - เครื่องยนต์เบนซิน	ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี	
๓	รถโดยสารขนาด ๑๒ ที่นั่ง - เครื่องยนต์ดีเซล - เครื่องยนต์เบนซิน	ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี	
๔	รถโดยสารขนาดไม่ต่ำกว่า ๔๐ ที่นั่ง	ไม่ต่ำกว่า ๒๘๕ แรงม้า	
๕	รถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๑ ตัน ขับเคลื่อน ๒ ล้อ - แบบธรรมดา - แบบมีช่องว่างด้านหลังคนขับ(CAB) - แบบดับเบิลแค็บ ขับเคลื่อน ๔ ล้อ - แบบมีช่องว่างด้านหลังคนขับ(CAB) - แบบดับเบิลแค็บ	ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๒,๔๐๐ ซีซี	
๖	รถบรรทุกขนาด ๒ ตัน ๖ ล้อ	ไม่ต่ำกว่า ๒,๗๐๐ ซีซี	
๗	รถยนต์นั่งกันกระสุน	ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุด กำหนด	
๘	รถจักรยานยนต์	ไม่ต่ำกว่า ๙๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๑๑๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๑๒๐ ซีซี ไม่ต่ำกว่า ๑๔๐ ซีซี	

บัญชีค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดการรถประจำตำแหน่ง

ลำดับที่	ตำแหน่ง	อัตราค่าตอบแทน บาท/ เดือน / คน	หมายเหตุ
๑.	รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจการอัยการ	๔๑,๐๐๐	
๒.	อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค รองอธิบดีอัยการ รองอธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย อัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ	๔๑,๐๐๐	
๓.	ข้าราชการอัยการที่ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการอัยการสูงสุด เลขานุการรองอัยการสูงสุด เลขานุการผู้ตรวจการอัยการ ดังต่อไปนี้ (๑) ข้าราชการอัยการที่รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งชั้น ๖ ขึ้นไป (๒) ข้าราชการอัยการที่รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งชั้น ๕ ที่มีอาวุโสไม่ต่ำกว่าอัยการจังหวัดคนสุดท้ายตามวาระ (๓) ข้าราชการอัยการที่รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งชั้น ๔ ขึ้นไป ที่มีอาวุโสไม่ต่ำกว่าผู้กั้นกรองงาน คนสุดท้ายที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจั้ดหา รถประจำตำแหน่ง	๔๑,๐๐๐ ๓๑,๘๐๐ ๒๕,๔๐๐	
๔.	อัยการผู้เชี่ยวชาญ (๑) ข้าราชการอัยการที่รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งชั้น ๖ (๒) ข้าราชการอัยการที่รับเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งชั้น ๕ ที่มีอาวุโสสูงกว่าอัยการจังหวัดคนแรกตามวาระ	๔๑,๐๐๐ ๓๑,๘๐๐	
๕.	อัยการจังหวัด	๓๑,๘๐๐	
๖.	ข้าราชการอัยการที่อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัด หรือข้าราชการอัยการที่อยู่ในเกณฑ์จะได้รับการพิจารณา แต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เป็นประโยชน์ อย่างยิ่งแก่ราชการสำนักงานอัยการสูงสุด	๓๑,๘๐๐	

ลำดับที่	ตำแหน่ง	อัตราค่าตอบแทน บาท/ เดือน / คน	หมายเหตุ
๗.	<p>อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด</p> <p>(๑) ผู้ได้รับแต่งตั้งจากสำนักงานอัยการสูงสุดให้ปฏิบัติหน้าที่ผู้กลั่นกรองงานที่มีอาวุโสลำดับที่ ๑ รองจากอัยการจังหวัด และผ่านการปฏิบัติหน้าที่อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุดรับผิดชอบงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายตามวาระ หรือผ่านการได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นตามลำดับ ๗ (๒) หรือ</p> <p>(๒) ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ราชการสำนักงานอัยการสูงสุด และเป็นผู้มีอาวุโสไม่ต่ำกว่าผู้กลั่นกรองงานคนสุดท้ายที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาะสมการ จัดหารถประจำตำแหน่ง</p>	<p>๒๕,๔๐๐</p> <p>๒๕,๔๐๐</p>	
๘.	<p>อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุดที่อัยการสูงสุดแต่งตั้งให้เป็นคณะทำงานกลั่นกรองงานที่อัยการสูงสุดมอบหมาย และได้ปฏิบัติหน้าที่ในคณะทำงานนั้นมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี</p>	๒๕,๔๐๐	
๙	<p>อัยการอาวุโส</p> <p>(๑) อัยการอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษหรือเทียบเท่า</p> <p>(๒) อัยการอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งอัยการจังหวัดหรือเคยมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเหมาะสมการ จัดหารถประจำตำแหน่งในอัตรา ๓๑,๘๐๐ บาท</p>	<p>๔๑,๐๐๐</p> <p>๓๑,๘๐๐</p>	